

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Mariana Kokeše ve věci

žalobců:

a) MERIT GROUP a.s.

IČO: 64609995

Březinova 136/7, 779 00 Olomouc

zastoupený advokátem JUDr. Michalem Filoušem

Ostravská 16, 779 00 Olomouc

b) Aricoma Systems a.s. (dříve AUTOCONT a.s.)

IČO: 04308697

Hornopolská 3322/34, 702 00 Ostrava

zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Bláhou

Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha

c) Asseco Central Europe, a.s.

IČO: 27074358

Budějovická 778/3a, 140 00 Praha

zastoupený advokátem JUDr. Bc. Petrem Kadlecem

Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

d) ICZ a.s.

IČO: 25145444

Na hřebenech II 1718/10, 140 00 Praha

zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Koutnou

Kostelní 875/6, 170 00 Praha

e) FPO s.r.o.

IČO: 25319931

Smetanova 299/4, 678 01 Blansko

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Poláchem

Smetanova 2359/6, 678 01 Blansko

f) TESCO SW a.s.

IČO: 25892533

tř. Kosmonautů 1288/1, 779 00 Olomouc
zastoupený advokátem Dr. Radanem Kubrem
Jáchymova 2, 110 00 Praha

proti

žalovanému:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobách proti rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 8. 2021, č. j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa, a ze dne 12. 4. 2022, č. j. ÚOHS-12259/2022/164, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022, č. j. 13581/2022/164,**takto:**

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Af 63/2021, 29 Af 27/2022, 29 Af 30/2022, 29 Af 33/2022, 29 Af 34/2022, 29 Af 35/2022 a 29 Af 36/2022 **se spojují** ke společnému projednání s tím, že je Krajský soud v Brně nadále povede pod sp. zn. **29 Af 63/2021**.
- II. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 8. 2021, č. j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa, a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 12. 2020, č. j. ÚOHS-39345/2020/851/LŠt, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 4. 2022, č. j. ÚOHS-12259/2022/164, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022, č. j. 13581/2022/16, a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 1. 2022, č. j. ÚOHS-01746/2022/851, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 39.912 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Michala Filouše, advokáta se sídlem Ostravská 16, 779 00 Olomouc, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 30.684 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Jaromíra Bláhy, advokáta se sídlem Prvního pluku 206/7, 186 00 Praha, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci c) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 48.140 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Bc. Petra Kadlece, advokáta se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci d) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 56.368 Kč k rukám jeho zástupkyně Mgr. Petry Koutné, advokátky se sídlem Kostelní 875/6, 170 00 Praha, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci e) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 23.000 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Polácha, advokáta se sídlem Smetanova 2359/6, 678 01 Blansko, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci f) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 38.912 Kč k rukám jeho zástupce Dr. Radana Kubra, advokáta se sídlem Jáchymova 2, 110 00 Praha, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl, že žalobci ve vzájemné shodě ovlivnili zadávací řízení na veřejnou zakázku *Rozvoj služeb e-Governmentu v Olomouckém kraji*. Měli tím narušit hospodářskou soutěž v oblasti informačních technologií. Dostali za to pokuty, které souhrnně dosahovaly skoro osmdesáti milionů korun. Žalobci ve svých žalobách vznášejí mnoho námitek. Jednou z nich je i námitka, že úřad rozhodl na základě nepřipustných důkazů. Soud se s ní ztotožnil. Dalším námitkám se proto již nevěnoval. A napadená rozhodnutí zrušil.

II. Spojení věcí a struktura rozsudku

2. Žalobci nejdříve podali celkově šest žalob proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, které se týkalo jejich viny ze spáchání přestupku, spočívajícího v porušení zákazu jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (rozhodnutí ze dne 18. 8. 2021, č. j. ÚOHS-27990/2021/164/BMa; „rozhodnutí o vině“). Soud řízení o nich již v listopadu 2021 spojil ke společnému projednání v řízení vedeném pod sp. zn. 29 Af 63/2021.
3. Následně všech šest žalobců napadlo i rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o pokutách (rozhodnutí ze dne 12. 4. 2022, č. j. ÚOHS-12259/2022/164, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022, č. j. 13581/2022/16; „rozhodnutí o pokutách“). Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („předseda Úřadu“ a „Úřad“) totiž předtím pouze v části o pokutách zrušil rozhodnutí Úřadu vydané v prvním stupni. Celé řízení se proto „rozdvajilo“. Úřad poté rozhodl o pokutách znovu. A jeho nové rozhodnutí již předseda Úřadu v dubnu roku 2022 potvrdil.
4. Soud dospěl k závěru, že bude dobré obě řízení vrátit na jednu kolej. Žaloby ostatně směřují proti rozhodnutím, která spolu souvisejí – rozhodnutí o pokutách vychází z rozhodnutí o vině. Jsou tu proto důvody ke spojení věcí (§ 39 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem I. tedy soud rozhodl, že se s řízením o žalobách proti rozhodnutí o vině spojí i všechna řízení o žalobách proti rozhodnutí o pokutách.
5. Pokud jde o strukturu rozsudku, soud pro přehlednost rovnou shrne námitky žalobců, které se týkají nepřipustnosti důkazů – ostatním námitkám se vůbec nebude věnovat. Naváže vyjádřením žalovaného a dalšími reakcemi všech účastníků řízení, které se týkají nepřipustnosti důkazů. Pak přímo přejde k posouzení věci.

III. Relevantní obsah žalob

6. **Společnost TESCO SW a. s.** („*TESCO SW*“) napadá použitelnost důkazů získaných od policie. Celá věc má totiž i trestněprávní větev. V ní právě společnost *TESCO SW* (a několik osob spojených s ní či jinými žalobci v této věci) čelí obvinění ze spáchání trestných činů (1) zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, (2) poškození finančních zájmů Evropské unie a (3) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže. Jak trestněprávní větev, tak větev řešená Úřadem se skutkově prolínají.
7. U společnosti *TESCO SW* proběhla v září 2014 prohlídka. Během ní policie zajistila počítačové stopy. Tato data vyexportovala na technologický disk Western Digital WD3200AAKX, s. n. WCC2ELZ38689 („disk“). Šlo o součást důkazů, které poté policie poskytla Úřadu, jakmile mu část celé věci původně řešené v trestním řízení postoupila k projednání přestupku. Jde o e-mailovou komunikaci osob spojených se společností *TESCO SW*, dokumenty připojené k této komunikaci či záznamy z kalendářů v e-mailových schránkách.
8. Podle společnosti *TESCO SW* způsob opatření počítačových stop nezaručoval jejich autenticitu a integritu. To samo o sobě způsobuje jejich nepoužitelnost. Nedá se zaručit, že se vše, co policie

zajistila u společnosti *TESCO SW*, skutečně objevilo ve spise. Společnost *TESCO SW* odkazuje na znalecký posudek Ing. Marka Fialy, který předložila Úřadu. Podle něj policie porušila pravidla zajišťování počítačových stop, která plynou z interních policejních předpisů. Totéž vyplynulo i z výsledku znalce Ing. Marka Fialy při hlavním líčení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci („olomoucký krajský soud“).

9. Sám Úřad přiznává, že nevznikla forenzní záloha disku. To je flagrantní porušení předpisů pro zajištění počítačových stop. Znalec Ing. Fiala vyvrací postoj Úřadu, že policie nemohla narušit jejich autenticitu a integritu. Nakonec to potvrdil i olomoucký krajský soud, který v trestním řízení tyto důkazy nepřipustil.
10. Podobné námitky vznesla i **společnost Aricoma Systems a. s.** (dříve AUTOCONT a. s.; „*Aricoma Systems*“). Úřad neprováděl důkaz původními elektronickými záznamy (zdrojovými kódy apod.) či vlastním ohledáním hmotných nosičů těchto originálních záznamů (tyto záznamy ani jejich nosiče vůbec neměl k dispozici). Spokojil se pouze s přepisy, úředními záznamy a dalšími zprostředkovanými výstupy, které blíže neurčeným způsobem vypracovala policie. Vyvolává sice dojem, jako by při dokazování vycházel z primárních důkazních prostředků, ve skutečnosti ale čerpal ze zprostředkovaných informací od policie.
11. Pokud tedy Úřad například uvádí, že osoba X poslala osobě Y email s obsahem ABC, nejedná se o výsledek vlastní interpretace originálních důkazních prostředků. Jde o nekritické a bezvýhradné převzetí zprostředkovaných informací od policie. Původní držitelé originálních datových nosičů a dalšího hardwarového vybavení (dotčení žalobci a jiné dotčené osoby) přišli o možnost ověřit, co všechno na těchto nosičích bylo či nebylo. A zda policie (resp. zprostředkovaně i Úřad) skutečně použila všechno, co bylo k dispozici (například zda neopomenula nějaký důkaz, který by svědčil ve prospěch žalobců, nebo naopak nezahrnuli důkaz pocházející z jiného nosiče apod.). I proto je nutné vždy trvat na tom, aby policie při vyšetřovacích úkonech striktně dodržovala předepsané postupy (včetně metodických či jiných interních pokynů). Zamezí tím pochybnostem o autenticitě a integritě zajištěných důkazních prostředků, které se dostávají mimo jakoukoliv nezávislou kontrolu. Pokud tedy policie postupovala v rozporu s vlastními interními pravidly, nelze takové pochybení bagatelizovat a přenášet jeho dopady na žalobce. Procesní odborná pochybení policie vedla k tomu, že se již nikdy nebude dát ověřit, zda takto shromážděné důkazy jsou skutečně autentické a kompletní.
12. Společnost *Aricoma Systems* kromě posudku Ing. Fialy, který již dříve Úřadu předložila společnost *TESCO SW*, odkazuje na znalecký posudek stejného znalce, který předložila Úřadu sama. Plynou z něj konkrétní pochybení policie při zajišťování elektronických stop u společnosti *Aricoma Systems*. Znalec přesvědčivě objasnil, v čem konkrétně spočívala pochybení policie a jaké konkrétní dopady mohla tato pochybení mít na integritu a autenticitu zajištěných elektronických stop. Úřad pochybil, pokud pro nadbytečnost zamítl návrh na provedení důkazu tímto znaleckým posudkem. Zároveň se k němu totiž věcně vyjadřuje.
13. **Společnost ICZ a. s.** („*ICZ*“) také vytýká Úřadu, že z trestného řízení převzal podklady a nakládá s nimi jako s autentickými, správnými, úplnými a také plně použitelnými. Společnost *ICZ* není účastníkem trestního řízení. Nemá možnost ověřit, jakým způsobem orgány činné v trestním řízení podklady pro rozhodnutí opatřily. Nebo zda dotčené osoby v trestním řízení jejich opatření či autenticitu rozporovaly a s jakým výsledkem. Úřad sám nepřezkoumával původní elektronické záznamy, autenticitu e-mailové komunikace a dalších elektronických dokumentů. Ty přitom tvoří zdroj „důkazů“, na jejichž základě rozhodl. Žádné z těchto podkladů nepocházely od společnosti *ICZ*. Nemohla proto posoudit ani jejich pravost, úplnost či autenticitu.
14. Společnost *ICZ* také upozorňovala, že společnost *TESCO SW* předložila v řízení znalecký posudek Ing. Fialy ve věci způsobu nakládání se zajištěnými počítačovými stopami. Plyne z něj, že u dat zajištěných a uložených na disku nelze zaručit jejich autenticitu a integritu, ani možnost

dalšího prozkoumání znalcem. Nelze totiž zjistit, co se s daty dělo po jejich zajištění. Společnost *ICZ* označuje za nepřipadné, pokud Úřad uvedl, že integrita byla zpochybněna pouze u disku a důkaz autenticity provedl porovnáním s komunikací zajištěnou u jiných účastníků řízení. Neprovedl totiž k důkazu druhý znalecký posudek Ing. Fialy předložený společností *Aricoma Systems*. Ke kompletním kopiím pocházejícím z prohlídek u této společnosti tedy Úřad žádná zjištění neučinil. Přesto z porovnání kopií stop zajištěných u společností *TESCO SW* a *Aricoma Systems* činí závěry týkající se autentičnosti použitých listin. Závěry Úřadu o zákonném způsobu pořízení důkazních prostředků a jejich autentičnosti nemají oporu v podkladech pro rozhodnutí.

15. Na nepřipustnost e-mailů vytištěných v papírové podobě poukázala v žalobě i **společnost MERIT GROUP a. s.** („*MERIT GROUP*“).

IV. Vyjádření předsedy Úřadu k žalobám

16. Předseda Úřadu trvá na tom, že policie zajistila e-mailovou komunikaci zákonně (byť není přímo „originálním“ důkazem). Odmítá snahy žalobců zobecňovat závěry prvního znaleckého posudku Ing. Fialy na veškerou e-mailovou komunikaci. Plyne z něj, že jen v případě prohlídky ve společnosti *TESCO SW* nelze integritu zajištěných dat potvrdit. Netýká se to všech důkazů zajištěných při dané prohlídce, ale pouze disku.
17. E-mailová komunikace pocházející z disku není jediným důkazem, který je ve správním spise. Odpovídá ostatním elektronickým důkazům a datům zajištěným u jiných účastníků řízení. I ostatním důkazům z jiných disků společnosti *TESCO SW*, kde postup policie odpovídal všem vyžadovaným standardům. Tvoří spolu konzistentní řetězec nepřímých důkazů. Data z poštovního klienta je rovněž třeba dát do souvislosti s dalšími elektronickými daty, jako například nalezenými soubory typu *.doc* apod. Předseda Úřadu námátkou ověřil, že policie nejprve zadokumentovala datum poslední změny konkrétního dokumentu a následně ho vytisknula. Pokud by došlo k narušení integrity dat, údaj o této změně by systém zaznamenal v oddílu „poslední změna“. Údaje o „poslední změně“ zajištěných souborů dokládají, že postup policie integritu elektronických dat neporušil.
18. Ve vztahu ke druhému znaleckému posudku Ing. Fialy, předloženému společností *Aricoma Systems*, předseda Úřadu uvádí, že adekvátně reagoval na námítky této společnosti. Tento znalecký posudek obsahoval stejné závěry jako první znalecký posudek téhož znalce.

V. Další reakce žalobců a předsedy Úřadu

19. V replice na vyjádření předsedy Úřadu **společnost TESCO SW** vyzdvihuje, že i podle samotného Úřadu nelze z každého jednotlivého důkazu vyčíst celé protisoutěžní jednání. Je to možné až z uceleného řetězce všech důkazů. Tento řetězec proto ale musí tvořit výhradně důkazy, o jejichž věrohodnosti není pochyb. Předseda Úřadu se snaží banalizovat nezákonnost zajištění důkazů policií a jejich nepoužitelnost. Včetně závažnosti této skutečnosti, která vede k diskvalifikaci velké části spisu. To stvrdil i olomoucký krajský soud, který prohlásil za nepřipustné důkazy, z nichž Úřad vycházel. Tato okolnost je sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí a následnou revizi skutkových závěrů.
20. Podle **společnosti ICZ** předseda Úřadu opomíjí, že žalobci nezpochybňují „pravost“ získaných dokumentů. Jde jim o zákonnost jejich pořízení a nakládání s nimi ve „zdrojovém“ trestním řízení. Závěry, že policie získala důkazní prostředky zákonně a že jsou autentické, nemají oporu v podkladech. Úřad je ani ve vyjádření k žalobám nijak nepodložil.
21. **Společnost Aricoma Systems** uvádí, že se z rozhodnutí Úřadu i jeho předsedy o vině nedá rozpoznat, odkud přesně ten který důkaz pochází. Úřad to nijak nerozlišuje a vzhledem ke způsobu vedení správního spisu to v podstatě ani nejde rozlišit. Úřad převzal důkazy od policie paušálně a dále s nimi pracoval jako s jedním celkem. Nebral zřetel na jejich různý

procesní původ. Nelze akceptovat, jak předseda Úřadu bagatelizuje pochybení policie. Sám nepopírá závěry prokazované znaleckými posudky, že policie u části zajištěných důkazů nedodržela předepsané postupy. V podstatě říká, že i pokud policie nedodrží předepsané postupy, tak to vlastně nevádí, pokud tu není jiný samostatný důvod pro zpochybnění autenticity zajištěných důkazů.

22. Touto logikou však Úřad degraduje význam předepsaných postupů. Má-li policie s obstaraným důkazem učinit určitý technický nebo jiný úkon (např. vyhotovení kontrolního součtu apod.), pak smyslem a účelem takového předpisu je zabránit pochybnostem o obsahu a autenticitě zajištěné stopy. Kvůli nedodržení předepsaných postupů nelze např. vůbec ověřit, co všechno policie ve skutečnosti zajistila. Policie jednou provždy vyloučila, aby se dalo postavit najisto, zda jsou zajištěné důkazy skutečně kompletní a autentické.
23. I **společnost Asseco** v replice reaguje na otázku přípustnosti důkazů prohlášených za nezákonné v trestním řízení. Podle ní to má zásadní dopad na zákonnost rozhodnutí o vině.
24. Na repliky žalobců reagoval **předseda Úřadu** duplikou. Obsah důkazů na disku odpovídá a navazuje na komunikaci na jiných discích zajištěných u společnosti **TESCO SW** a dalších žalobců, u kterých již policie zajišťovací standardy dodržela. Nepřípustnost důkazů na disku nemusí nutně způsobit nezákonnost rozhodnutí Úřadu, která se zakládají na sérii nepřímých důkazů tvořících ucelený řetězec.
25. **Společnost TESCO SW** ve své triplice poté uvádí, že nemůže obstát obecné tvrzení předsedy Úřadu, že obsah komunikace na nezákonně získaném disku odpovídá a navazuje na komunikaci obsaženou na jiných discích. *Zákonnost či přípustnost důkazů se neodvíjí od jejich obsahu.* Úřad navíc nerozlišoval, z jakého zdroje policie důkazní prostředky získala. Jako podklad rozhodnutí použil i důkazy, které olomoucký krajský soud pro nezákonnost nepřipustil v trestním řízení. Předseda Úřadu nekonkretizuje, které důkazy mohly tyto nezákonné důkazy nahradit, aby jeho rozhodnutí obstála.
26. **Společnost MERIT GROUP** následně taktéž dodala, že se důkazy označené za nepoužitelné v trestním řízení nemohly použít ani v řízení před Úřadem. Pokud je Úřad použít chtěl, musel by se s tím vypořádat, což ovšem ve svých rozhodnutích neudělal.

VI. Trestní rozsudek olomouckého krajského soudu a vyjádření účastníků řízení k němu

Relevantní obsah rozsudku olomouckého krajského soudu

27. V půlce prosince 2023 soud obdržel od olomouckého krajského soudu rozsudek v související trestní věci ze dne 28. 4. 2023, č. j. 81 T 8/2020-44101 („trestní rozsudek“). Olomoucký krajský soud všechny obžalované zprostil obžaloby. Státní zástupce se odvolal, trestní rozsudek proto není pravomocný. Od bodu 237 dále se trestní rozsudek věnuje použitelnosti důkazů z disku. Jde o rozhodnutí k otázce, o níž by si správní soud bez tohoto rozsudku mohl učinit úsudek sám. Po vydání trestního rozsudku z něj ale vychází, jak to předvídá § 52 odst. 2 soudního řádu správního (k němu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2007, č. j. 4 As 58/2006-94). Že není v právní moci podle soudu nehraje roli, § 52 odst. 2 soudního řádu neuvádí, že by soud měl vycházet jen z pravomocných rozhodnutí. Soud zaslal trestní rozsudek všem účastníkům řízení a dal jim přiměřenou lhůtu, aby se k němu případně vyjádřili.
28. Olomoucký krajský soud nejprve popsal průběh prohlídky a pořizování dat ze serveru společnosti **TESCO SW**. Policie na disk zkopírovala síťový disk. Byly na něm domovské adresáře všech zaměstnanců. Kromě toho tam zkopírovala síťový disk s projekty. Olomoucký krajský soud zkoumal, jak se následně s diskem zacházelo. Předeslal, že pro něj „bylo skutečně těžko pochopitelné (a stále je), že v tomto trestním řízení, kdy hlavním účastníkem mají být zástupci IT společnosti a IT společnost sama, dojde k tak zásadnímu pochybení.“ (bod 238 trestního rozsudku). Z dokazování totiž vyplynulo, že *disk byl bez přítomnosti nezúčastněné osoby rozbalen*

na služebně policii, vyšetřující policisté ho nabrali do technologického počítače (bez připojení k internetu) a vyhodnocovali zájmové e-maily. Na disku (a datech na něm) chyběl kontrolní součet. Ani neměl mechanické zabezpečení – nešlo o nepřepisovatelné médium.

29. Olomoucký krajský soud vyslechl znalce Ing. Fialu. Po výsledku dospěl k závěru, že získané důkazy v podobě e-mailové komunikace či záznamů z e-mailových kalendářů, nelze k důkazům připustit. *Již od okamžiku zajištění digitální stopy (resp. zařízení, které digitální stopu obsahuje), je totiž nutné zabezpečit, aby se v průběhu práce s těmito stopami nedala zpochybnit jejich pravost a aby se zajištěná data nedala upravit.* Proto se digitální stopy a média obsahující digitální stopy musí autentizovat.
30. Autentizace spočívá v prokazatelném potvrzení, že se digitální stopa shoduje s původní zajištěnou stopou a během celého vyšetřování nebyla změněna nebo upravena. Ověření pravosti se musí dát provést kdykoliv a opakovaně. U přímého zajišťování dat se autentizace provádí na základě kontrolního otisku (tzv. HASH). *Kontrolní otisk pak musí být nedílnou součástí zajištěných dat, nebo pořízených bitových kopií digitálních stop.* Hodnota tohoto kontrolního otisku se ukládá do textového souboru na stejné paměťové médium, kde jsou i zajištěná data. Kdykoliv později se proto dá výpočet kontrolního otisku opakovat za účelem ověření, že data nikdo nijak nemodifikoval. V souladu s interními předpisy policie musí hodnoty kontrolních otisků obsahovat i protokoly prováděných úkonů, při kterých se digitální stopy zajišťují. Výjimkou jsou nepřepisovatelná média, u kterých postačuje toto médium nesmazatelně označit číslem jedacím, datem, časem, podpisem zajišťující osoby a nezúčastněné osoby.
31. U přímého zajištění dat se poté ve většině případů data kopírují, například ze síťového serveru na datové médium policie. Vykopírovaná data se následně opatří kontrolními otisky, které slouží k jejich autentizaci. Tento úkon se provádí za přítomnosti nezúčastněné osoby, popřípadě za účasti správce nebo vlastníka dat. Možnosti zajištění dat navrhuje znalec nebo specialista na zajišťování dat. Vyšetřovatel případu rozhoduje o způsobu zajištění. Podle znalce Ing. Fialy je nezbytné stopu zabezpečit proti vnějšímu zásahu a proti úpravě jejího obsahu. Při zajišťování by se měla stopa nafotit, aby bylo vidět, v jakém stavu je, a v jakém stavu jsou pečete.
32. V dalším kroku následuje tzv. forenzní záloha – převod obsahu pevného disku do souborů a jejich uložení (zpravidla na optická média). Forenzní záloha je nedílnou součástí znaleckého posudku. Na ní znalec provádí své zkoumání. Je totiž velmi rizikové ho provádět na původní stopě. Pokud se data zajišťují ze serveru nebo disku, pak se jednotlivá data označená jako zájmová vyhodnotí a v případě zájmu o konkrétní adresáře nebo osoby se data vykopírují a uloží na pevný disk. Většinou není čas dělat forenzní zálohu, proto se pevný disk zajistí, tj. zalepí se, zapečetí se a předá se znalci.
33. Podle znalce Ing. Fialy *policie nedodržela u digitálních stop zajištěných u společnosti TESCO SW závazný pokyn policejního prezidenta č. 100 z roku 2001.* S diskem, na kterém byly zálohy ze serveru, pracovala, jako kdyby to byl disk se zálohou. Kontrolní součet měla provést před odnosem pevného disku, tedy už v prostorách společnosti TESCO SW. Kriminalistický technik měl již tam připojit disk na notebook a provést součet. Po otevření disku (na policejní stanici ho rozpečetili) se měl připojit na nějakou výpočetní techniku a měla se spočítat kontrolní suma za přítomnosti nezúčastněné osoby. Další možností bylo vše zapečetěné předat znalci.
34. *Autentizace dat zajištěných ze serveru společnosti TESCO SW ovšem zcela chybí.* Proto byl takový důkaz podle olomouckého krajského soudu absolutně nepřipustný. V trestním řízení již nebylo možné zpětně ověřit, zda jsou digitální stopy ve stavu, v jakém se nacházely v době jejich zajišťování. Nedaly se z nich tedy činit jakékoliv platné závěry. Na disku dokonce došlo k obnovování smazaných e-mailových schránek. Nikdo nevyhotovil úplný otisk disku. Tento postup mohlo ještě dodatečně zhojit vytvoření kontrolního součtu po řádném rozpečetění v přítomnosti nezúčastněných osob či znalce. To se však nestalo.

35. Olomoucký krajský soud poté ovšem vysvětlil, že se pro něj nepřípustnost důkazů z disku stala akademickou otázkou v důsledku dalšího postupu obžaloby. Dotčenou e-mailovou komunikaci se totiž podařilo zajistit jinak. Olomoucký krajský soud nejdříve podle § 183 odst. 1 trestního řádu požádal o zajištění e-mailové komunikace ve vztahu k několika konkrétním schránkám. Šlo o data zajištěná při znaleckém zkoumání znalcem RNDr. Vlastimilem Klímou a uložená na zálohovacích magnetických páskách společnosti *TESCO SW* zajištěných při prohlídce. Znalecký posudek RNDr. Klímy včetně přílohy v podobě osmiterabitového disku byl v trestním spise. Data z magnetické pásky zajistil právě on. Na magnetické pásce však byla záloha e-mailové pošty pouze do 2. 5. 2011. U některých schránek se navíc nepodařilo zajistit žádné e-maily, protože zájmová e-mailová komunikace skrze ně probíhala až po 2. 5. 2011.
36. Obžaloba pak navrhla několik dalších kroků, jak znovu zajistit veškerou e-mailovou komunikaci. Jednak navrhla srovnání dat zajištěných ze serveru a dat zajištěných z magnetické pásky. Pokud by se nenašly rozdíly, pak by se daly připustit původní data zajištěná na disk. To však olomoucký krajský soud odmítl. Pořízení opětovné kopie dotčených e-mailových schránek společnost *TESCO SW* (logicky) neumožnila. Obžaloba pak navrhla, že by některé z e-mailů bylo možné zajistit tzv. „doprotívky“. Jestliže šlo o komunikaci s e-mailovou schránkou zajištěnou v přípravném řízení, pak se daly zajistit e-maily navržené k důkazům z této druhé e-mailové schránky. K tomu olomoucký krajský soud přistoupil a obžaloba do spisu doložila e-maily zajištěné právě tzv. „doprotívky“. Obžaloba ještě navrhla vytěžit formou znaleckého posudku jednu magnetickou pásku, která dosud nebyla vrácena společnosti *TESCO SW*. Měla na ní být e-mailová pošta až k datu 27. 6. 2014. Státní zastupitelství proto přibralo jako znalce Ing. Jiří Bernatíka, který zpracoval znalecký posudek. Z dat zajištěných znalcem z magnetické pásky pak policie vytěžila zájmové e-maily a uložila je na DVD.
37. Olomoucký krajský soud tedy nakonec vycházel z komunikace v e-mailových schránkách osob spojených se společností *TESCO SW*. Ale jen pokud se jí podařilo zajistit jednak u e-mailové schránky „doprotívky“ (ať už v pozici adresáta či odesílatele), pokud se jí podařilo zajistit z dat zajištěných znalcem Ing. Bernatíkem, nebo se jí podařilo vytěžit z dat zajištěných znalcem RNDr. Klímou z další magnetické pásky (ty však obsahují komunikaci jen do 2. 5. 2011). Tímto způsobem obžaloba olomouckému krajskému soudu *de facto* opětovně předložila veškerou zájmovou e-mailovou komunikaci (až na pár výjimek, které trestní rozsudek výslovně zmiňuje).

Vyjádření účastníků řízení k trestnímu rozsudku

38. **Společnost *TESCO SW*** zdůraznila závěr olomouckého krajského soudu o absolutní nepřípustnosti důkazů z disku, protože u nich chybí autentizace. Rozhodnutí Úřadu i jeho předsedy o vině tedy také stojí na nezákonných důkazech. Pokud se v trestním řízení podařilo částečně e-mailovou komunikaci zajistit jinak, jde o odlišné důkazy, získané a provedené až v řízení před olomouckým krajským soudem. Nejsou totožné s důkazy, které byly a jsou součástí správního spisu. Nemohou tedy zhojit vady vzniklé v řízení před Úřadem.
39. **Společnost *ICZ*** také upozorňuje na závěry trestního rozsudku o nezákonné manipulaci s diskem. V trestním řízení obžaloba tyto vady částečně odstranila, ale společnost *ICZ* není jeho účastníkem. Nemůže posoudit relevanci opětovného zajištění záznamů a komunikací pro tuto věc. Faktem zůstává, že *část podkladů, které Úřad převzal v roce 2016 od policie, a které tvořily základ pro jeho rozhodnutí, byla získána nezákonně*. Rozhodnutí Úřadu o vině postavená na těchto důkazech jsou proto také nezákonná.
40. **Předseda Úřadu** ve vyjádření k trestnímu rozsudku uvedl, že se žalobci uchýlovali k zavádějícím tvrzením o skutkovém stavu věci. Příkladem je podle předsedy Úřadu právě snaha znevěrohodnit použití části zajištěné e-mailové komunikace na disku. Žalobci již v průběhu správního řízení odkazovali na to, že olomoucký krajský soud nepřipustil disk jako důkaz. To je však jen částečně pravdivé. Sice shledal disk jako nepřípustný pro dokazování, nicméně jeho obsah již nikoliv.

Olomoucký krajský soud stejně jako Úřad provedl porovnání e-mailů na daném disku s jejich adresátem či odesílatelem tzv. „doprotívky“. Šlo o komunikaci vedenou s e-mailovými schránkami, které policie rovněž zajistila. Tímto způsobem ověřil autenticitu drtivé většiny e-mailové komunikace zajištěné na disku (včetně té, kterou použil Úřad). Proto je olomoucký krajský soud shledal jako přípustné. Tento závěr však již žalobci Úřadu nesdělili. Proti trestnímu rozsudku se navíc státní zástupce odvolal. Proto jeho závěry nemusí být finální.

41. **Společnost *TESCO SW*** zareagovala na vyjádření předsedy Úřadu, který podle ní nebezpečně zlehčuje okolnosti nepřipuštění důkazů olomouckým krajským soudem. Jde přitom o zcela zásadní aspekt práva na spravedlivý proces. Rekonstrukce nepřipustných důkazů proběhla až v hlavním líčení. Nic to nemění na nezákonném pořízení těchto důkazů použitých Úřadem. Úřad s nimi pracoval a použil je k vystavení *řetězce nepřímých důkazů*, na nichž jeho rozhodnutí stojí. Společnost *TESCO SW* byla od počátku vůči Úřadu transparentní, pokud jde o námitky vůči důkazům. Již ve vyjádření k podkladům na prvním stupni na tento problém Úřad upozorňovala.

VII. Hodnocení věci soudem

42. Žaloby proti rozhodnutí o vině i rozhodnutí o pokutách **jsou důvodné.**
43. Soud nakonec postupoval podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního a rozhodl o věci bez jednání. Skutkový stav, který vzal Úřad za základ svých rozhodnutí, totiž nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění. Žalovaný nařízení jednání nepožadoval. A s ohledem na důvody zrušení napadených rozhodnutí by jednání o celém meritu věci nyní postrádalo i praktický smysl.
44. Jak již totiž soud výše naznačil (a níže to hlouběji rozvede), k meritu věci se pro důkazní vady nelze dostat. Souvisejícími námitkami se proto soud nezabýval. Shledal totiž důvodnými námitky proti použití důkazů z disku. Žalovaný tyto vady bude muset napravit a nejprve na základě přípustných důkazů zkonstruovat skutkový stav věci, o němž nebudou panovat pochybnosti. Nepřípustnost části důkazů nyní soudu brání, aby se zabýval jakýmkoliv dalšími tématy, protože tu není o přípustné důkazy opřený skutek, který by soud mohl právně hodnotit (v principu obdobně zdejší soud postupoval např. ve věci známé jako „malý stavební kartel“, řešené rozsudkem ze dne 6. 3. 2018, č. j. 62 Af 92/2016-398, kde nezákonnost postupu Úřadu při opatřování podkladů u místních šetření vedla k nezákonnosti napadeného rozhodnutí a soud se nezabýval dalšími procesními a věcnými námitkami – tento rozsudek poté potvrdil i Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 80/2018-201).

Úřad obecně vzato může přebírat důkazy z trestního řízení

45. Soud předesílá, že v obecné rovině určitě není vyloučené, aby Úřad pro řízení týkající se obvinění na poli zákona o ochraně hospodářské soutěže přebíral důkazy od policie, která je předtím získala při úkonech trestního řízení. Úřad v té souvislosti odkazuje např. na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 6. 2013, č.j. 62 Af 61/2011-245, byť v něm šlo o e-maily, které v trestním řízení jednatel jednoho ze žalobců dobrovolně vydal. Odkazuje také na rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 11. 2021, č. j. 29 Af 14/2020-169, ve kterém soud vycházel z jednoho konkrétního dokumentu pořízeného policií. Tento rozsudek sice následně zrušil Nejvyšší správní soud (rozsudkem ze dne 17. 8. 2023, č. j. 2 As 4/2022-87), ale možnost vyjít z důkazů získaných policií v trestním řízení nezapověděl.
46. Ostatně tuto obecnou možnost lze dovozovat i z § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu, podle kterého platí, že pokud nejde o podezření z trestného činu, pak policejní orgán věc odloží, jestliže není na místě vyřídit věc jinak. *Jedním ze způsobů tohoto jiného vyřízení je odevzdání věci příslušnému orgánu (zde Úřadu) k projednání přestupku.* Je logické, že spolu s tím policie předá i podklady, které do té doby nashromáždila. Bylo by z praktického pohledu nelogické, aby se o ně poté správní orgán nemohl opřít. Soud z vlastní činnosti ví, že to v přestupkové agendě bývá

poměrně běžné. Není to obcházením zákona, pokud policie například konkrétní důkaz zajistí při procesním úkonu, který by sám Úřad nemohl učinit.

47. Je poté samozřejmě ale nutné zachovat všechna procesní práva obviněných z přestupku, což si v konkrétních případech může žádat určité konkrétní kroky správního orgánu. Obzvláště pokud předané důkazy povedou k obvinění z přestupku vůči osobám, které nebyly účastníky trestního řízení. Může tak být nutné například zopakovat výslech svědka či znalce. Obvinění také musí dostat možnost vyjádřit se k listinným důkazům nebo jiným podkladům zajištěným v trestním řízení a zpochybnit je. Ale v obecné rovině použití důkazů z trestního řízení v přestupkovém řízení vyloučené není.
48. Jedním dechem je však třeba dodat, že to může být pro správní orgány riskantní, pokud si důkazy neopatřují samy a „spolehnou se“ na policii. Od jejího postupu se odvíjí i použitelnost důkazů v přestupkovém řízení. Pokud totiž policie při jejich zajišťování pochybí, tato „nákaza“ samozřejmě nezmezí postoupením věci správnímu orgánu k projednání přestupku. Správní orgán – pokud o tom má indicie, nebo to tvrdí obviněný z přestupku – se touto otázkou poté musí zabývat. A může dojít k tomu, že důkazy postoupené policií nebudou přípustné. To se mělo stát i v této věci.

Důkazy z disku nejsou přípustné

49. Soud – stejně jako olomoucký krajský soud v trestním rozsudku – dospěl k závěru o nepřípustnosti důkazů plynoucích z disku. Vyšel hlavně z prvního posudku Ing. Fialy, který je součástí správního spisu (č. l. 8113 a násl.). Znalec dostal k dispozici soubory s částí trestního spisu olomouckého krajského soudu, do kompletního spisu pak nahlížel přímo u něj. Zaměřoval se na otázku, zda způsob nakládání se zajištěnými počítačovými stopami a daty v projednávané trestní věci zajišťuje jejich autenticitu a integritu. V posudku poté vysvětluje pojem hashovacích funkcí, které mj. slouží ke kontrole integrity dat a popisuje jejich nejčastější algoritmy (např. MD5).
50. Znalec u počítačových stop zjistil, že jejich zajištění policií odpovídá příslušným metodám, postupům a doporučením. *Výjimkou je ovšem postup policie při zajištění a dokumentaci činnosti v případě prohlídky ve společnosti TESCO SW.* V protokolu o prohlídce se nezmiňuje, jak policie zajistila obsah e-mailových schránek. Či přesněji řečeno, jak tento obsah exportovala. Kromě tvrzení policie, že všechna data ze serveru společnosti TESCO SW exportovala na disk, který uložila do plastového obalu (resp. později do papírové obálky) a opatřila ho podpisy nezúčastněné osoby i jednoho z policistů, znalec o způsobu zajištění dat a jejich fixaci prostřednictvím kontrolních (hashovacích) algoritmů ve spise nic neobjevil.
51. V trestním spisovém materiálu tedy *znalec nenalezl žádné informace, co se s diskem dělo po jeho zajištění v sídle společnosti TESCO SW.* Nenalezl žádné informace o provedení forenzní zálohy tohoto disku a nakládání s ním podle standardů kriminalistické počítačové expertízy. Z jiných zajištěných stop přitom plyne, že policie o správném postupu provedení zálohy a její „fixace“ věděla, což znalec doložil protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků v sídle jiné společnosti.
52. Znalec dále konstatoval, že *vlastní zkoumání dat policejním orgánem neprobíhalo v souladu s pravidly.* Pokud se nezadokumentovalo provedení forenzní zálohy, pak lze předpokládat že vlastní analýza dat probíhala přímo na zajištěných stopách. Znalec odkazuje například na úřední záznam o vyhodnocení e-mailové schránky Josefa Tesaříka ze společnosti TESCO SW. Ani jednou se v něm nezmiňuje, že by originální data byla předepsaným způsobem zálohována a že by policie pracovala s jejich kopií.
53. Úřední záznamy popisují zásah do obsahu zajištěných dat, u nichž se – s pravděpodobností hraničící s jistotou – předem neprovedla forenzní záloha. Nikde se to neuvádí. Z jednoho z úředních záznamů dokonce plyne, že pracovníci Odboru analytiky a informatiky Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality *přímo na disku prováděli detekci a obnovu smažaných souborů.*

Tím podle znalce „došlo jednoznačně k pozměnění obsahu (...) disku a není možné zjistit rozsah změn.“ Znalec vysvětloval, že disk je vlastně pracovním diskem, na kterém nejsou ostrá data, ale jejich pracovní kopie. Umožňuje s nimi pracovat při vědomí, že originální data jsou stále bezpečně k dispozici. Policie s největší pravděpodobností pracovala s diskem (s originálními daty zajištěnými při prohlídce), jako by šlo o pouhou kopii. Podle názoru znalce to způsobila chyba při vyhotovení protokolu o provedení prohlídky, kde policie tento disk označila jako disk technologický. Proto k němu všichni IT pracovníci policie dále přistupovali jako k disku technologickému.

54. Soud již zde musí navázat na slova olomouckého krajského soudu, že postup policie lze jen těžko pochopit, obzvláště pokud šlo o data zajišťovaná u společnosti zaměřující se na informační technologie (viz bod 28 výše).
55. K samotným e-mailům znalec dodával, že soubor *.eml (*.msg), který představuje konkrétní zprávu elektronické pošty, ani databáze složek elektronické pošty MS Outlook (PST soubor) neobsahují vnitřní opravné algoritmy. *Soubor jako takový tedy nemůže potvrdit svoji integritu. Tyto soubory lze jednoduše editovat obyčejným textovým editorem (notepad), V případě databáze Outlook lze tato data změnit vnitřními funkcemi systému MS Outlook. Pokud tedy obsah souborů nepopisuje kontrolní suma (alespoň MD5), mohl být jejich obsah předmětem úprav.*
56. Znalec poté na základě rozboru spisového materiálu konstatuje, že *data zajištěná v průběhu prohlídky ve společnosti TESCO SW a uložená na disk, včetně způsobu nakládání se zajištěnými daty, nezaručují jejich autenticitu a integritu ani možnost případného dalšího prozkoumání znalcem.* Nelze už totiž zjistit, co se s daty na disku dělo po jejich zajištění. Jedná se mimo jiné o uložené zálohy poštovních schránek (PST soubory) a soubory ze síťových adresářů.
57. Z tohoto znaleckého posudku soud dovozuje – stejně jako olomoucký krajský soud, na jehož závěry odkazuje (viz body 28 až 34 výše) –, že *žádný z důkazů, které jsou na disku, nelze použít.* Neztotožňuje se s argumentací předsedy Úřadu, že nemožnost potvrdit autenticitu a integritu dat nehraje roli, protože znalec nepotvrdil, že by někdo se zajištěnou e-mailovou komunikací manipuloval (bod 231 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině). Nejprve je třeba uvést na pravou míru, že podle znalce *ve skutečnosti došlo k pozměnění obsahu disku, přičemž se nedá zjistit rozsah změn* (viz bod 53 výše). Navíc podle soudu již samotná skutečnost, že o určitém důkazu nelze říci, že plyne z autentického důkazního prostředí bez narušené integrity, takový důkaz diskvalifikuje (předseda Úřadu vyjadřuje opačný názor v bodě 232 svého rozhodnutí). Obdoba s dokazováním prostými kopiemi určité listiny, na níž předseda Úřadu odkazuje (včetně související judikatury), není přesvědčivá. Jde při srovnání s pořizováním elektronických dat ze serveru při prohlídce o něco úplně jiného. Plyne to již ze skutečnosti, jak detailní úpravě posledně uvedená aktivita podléhá. Její porušení nemůže být bez procesních následků, jak ve své podstatě předseda Úřadu tvrdí.
58. Ve shodě s olomouckým krajským soudem zdejší soud zdůrazňuje, že účelem řízení o trestním obvinění (jímž bylo ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech i řízení před Úřadem). není jenom „spravedlivé potrestání pachatele“. Ale i férový proces. *Policie při získání podstatných důkazů nerespektovala základní pravidla, která si sama stanovila.* Tento postup má garantovat, že zajištěná digitální data budou nezpochybnitelná co do pravosti. *Také má být zárukou, že zajištěná data nebudou předmětem jakékoliv modifikace.* Z toho důvodů je nutné digitální stopy a média obsahující digitální stopy autentizovat. Tato autentizace u dat zajištěných ze serveru společnosti *TESCO SW* chybí. Takový důkaz je proto nepřijatelný. Nyní již nelze zpětně ověřit, zda digitální stopy jsou ve stavu, v jakém se nacházely v době jejich zajišťování, a nelze z nich tedy podle soudu činit jakékoliv platné závěry (bod 245 trestního rozsudku). Jak namítá například společnost *Aricoma Systems*, *nedá se nyní zjistit, co všechno policie ve skutečnosti zajistila, a zda Úřadu předala zajištěná data v jejich úplnosti.*

59. I z judikatury Ústavního soudu (nález ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. I. ÚS 1677/13) lze dovozovat povinnost orgánů činných v trestním řízení postupovat striktně v souladu s předpisy. Pokud tomu tak není, pak nelze chybně zjištěné informace přičítat k tíži osoby, vůči níž se řízení o trestním obvinění vede. Ani zprostředkovaně. Analogicky lze stejný závěr použít na zajištění digitálních stop. Nelze je připustit k důkazům, pokud chceme zachovat fair proces ve vztahu ke všem obviněným.
60. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2016, sp. zn. I. ÚS 368/15, na nějž odkazuje i předseda Úřadu, pak musí orgány činné v trestním řízení vždy pečlivě posuzovat, zda byl důkazní prostředek, z něhož plyne usvědčující důkaz, opatřen způsobem, jenž nezpochybněuje spolehlivost v něm obsažené informace. V případě pochybností o spolehlivosti takto opatřeného důkazu je třeba ho následně objektivním způsobem prověřit. Pro posouzení spolehlivosti důkazů je také nevyhnutelné důkazní prostředek opatřovat a přechovávat způsobem, který vylučuje pochybnosti, že ho mohl někdo jakkoliv – úmyslně, z nedbalosti nebo pouhou náhodou – upravit, pozměnit nebo zaměnit za prostředek jiný. Je zkrátka nutné zachovat integritu důkazu (viz také bod 245 trestního rozsudku).
61. Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí s odkazem na nález sp. zn. I. ÚS 368/15 přiznává, že neměl pochybnosti o pravosti důkazů z disku. Měl by je podle svých slov jen v případě, že by účastník řízení prokázal, že se skutečně se zajištěnými daty manipulovalo a změnil se jejich obsah. Nebo pokud by zpochybněná komunikace zjevně nenavazovala či byla jakkoliv „nesourodá“ se zbylou komunikací apod. Na dvou listech spisu pak ověřil, že se jeden e-mail ze schránky společností *TESCO SW* a *Aricoma Systems* shoduje. Z toho dovedil, že manipulace se zajištěnými daty odnikud neplyne.
62. Tyto úvahy ovšem stojí na chybných východiscích. Za první, v řízení o trestním obvinění nemusí osoba, vůči které obvinění míří, dokazovat svou nevinu (čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Důkazní břemeno leží jen na Úřadu. Obviněný důkazní povinnosti nemá. Nelze mu proto vytýkat, že neprokával manipulaci s důkazy. Za druhé, soud opakuje, že došlo k pozměnění obsahu disku a nedá se zjistit rozsah změn (viz bod 53 výše). A za třetí, podle soudu z výše popsaných ústavních důvodů postačuje již nejistota o autenticitě a integritě zajištěných dat. V řízení o trestním obvinění musí závěr o vině stát na jistojistých důkazech. Každá pochybnost jde ve prospěch obviněného. Proto postoj předsedy Úřadu nemůže obstát.
63. Na tomto závěru nic nemění ani odkazy předsedy Úřadu na judikaturu krajských správních soudů.
64. Předseda Úřadu nejprve odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 6. 2020, č. j. 62 Af 26/2019-213. Žalobce v dané věci namítal, že Úřad neprokával, že se s elektronickými podklady ve spise nemanipulovalo. Tato námitka neuspěla. Soud znovu připomíná, že ze znaleckého posudku Ing. Fialy *plyne pozměnění obsahu disku* s nezjistitelným rozsahem změn (viz bod 53 výše). V dané věci šlo navíc o otázku, zda se spisem nemanipuloval zadavatel, který Úřadu poskytl CD obvyklým způsobem, jenž odpovídal pravidlům archivování (bod 39 daného rozsudku zdejšího soudu). Jde tedy o kvalitativně jinou otázku, než je zajišťování elektronických dat policií, při kterém navíc policie porušila příslušné předpisy. Nadto soud odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2016, sp. zn. I. ÚS 368/15 (viz bod 60 výše), z něhož plyne nutnost předcházet *již pochybnostem o možné úpravě, změně či záměně důkazu*. Předseda Úřadu měl tyto pochybnosti o integritě a autenticitě disku ze znaleckého posudku dovést.
65. Jestliže předseda Úřadu odkazuje ještě na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 3. 2020, č. j. 53 A 4/2019-69, jde podle soudu o nepřiléhavý odkaz. Jak trefně v tomto řízení namítla společnost *Aricoma Systems* (bod 42 její repliky k vyjádření Úřadu k žalobě), podstatou žalobních námitek v dané věci nebylo nedodržení předepsaných postupů při zajišťování důkazu. Ale obvinění z toho, že blíže neurčená úřední osoba následně manipulovala s již zajištěným důkazem (konkrétně kamerovými záznamy). Zde však jde o něco

jiného – kvůli nedodržení předepsaných postupů nelze autenticitu důkazů na disku vůbec posoudit a ověřit.

66. Soud tedy uzavírá, že důkazy z disku nebyly v řízení před Úřadem přípustné.

Z obou rozhodnutí Úřadu o vině není jasné, zda skutkové zázvěry stojí na přípustných důkazech

67. Jaké jsou ale dopady nepřipustnosti důkazů plynoucích z disku? Soud vychází z toho, že ani nezákonně pořízený důkaz nemusí nutně znamenat nezákonnost napadeného rozhodnutí o vině, pokud ji prokazují ostatní zákonně pořízené důkazy (srov. např. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2260/10 ze dne 8. 3. 2012, body 19 až 22; či Kmec, J. komentář k čl. 36. In: Kühn, Z., Kratochvíl, J., Kmec, J. Kosař., D. a kol. *Listina základních práv a svobod. Velký komentář*. Praha: Leges, 2022, s. 1321–1322). Problémem v této věci ovšem je, že obě rozhodnutí Úřadu o vině i předložený spisový materiál neumožňují soudu, aby si udělal úsudek, že vinu prokazují konkrétní důkazy, o jejichž zákonnosti se nedá pochybovat.
68. Obě rozhodnutí Úřadu o vině totiž neobsahují u každé zjištěné skutečnosti informaci, odkud ten který e-mail či dokument pochází, resp. zda jeho zdrojem nebyl právě „kontaminovaný“ disk. *Ten přitom vůbec není součástí správního spisu.*
69. Pokud jde o rozhodnutí Úřadu o vině ze dne 7. 12. 2020, od jeho str. 25 až do str. 62 obsahuje „telefonní seznam“ e-mailů a obsahu k nim přiložených dokumentů, z nichž Úřad dovozuje skutečnosti svědčící o vině žalobců z přestupku. Informace o původním zdroji těchto důkazů chybí. Úřad dané e-maily v poznámkách pod čarou doprovází jen odkazy na konkrétní čísla listů ve spise. Ze samotného rozhodnutí Úřadu o vině se tedy nelze dovědět nic o původu jednotlivých důkazů, resp. způsobu pořízení důkazních prostředků, ze kterých dané důkazy plynou.
70. Ve správním spise mají jednotlivé kopie e-mailů v horní části ručně napsané e-mailové adresy (někdy nečitelně, někdy i tento údaj úplně chybí – např. č. l. 1109, 1121, 1122, 1189, 1387, 4829 aj). Z toho má zřejmě plynout, že z uvedené e-mailové schránky policie ten který podklad získala, byť o tom lze jen spekulovat. O původním zdroji – zda tedy konkrétně některý z nich pochází z disku – se ovšem ve spise žádná specifikace neuvádí.
71. Soud tedy může jen odhadovat, že z disku mohou pocházet všechny e-maily, události v kalendářích a dokumenty, které mají ruční označení e-mailovou schránkou na doméně @tescosm.cz. Naznačuje to argument Úřadu o porovnání jednoho e-mailu ze schránek společností *TESCO SW* a *Aricoma Systems* (bod 233 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině a bod 76 níže). Oba tyto podklady mají ve spise ruční označení domény e-mailové schránky. Jednoznačná souvislost mezi označením doménou @tescosm.cz a diskem ovšem jinak odnikud neplyne. *Už tato nejistota je velmi problematická.* Obzvláště pokud k tomu přistoupí skutečnost, že i podle samotného Úřadu policie při prohlídce u společnosti *TESCO SW* zajišťovala důkazy i jinak než jejich zkopírováním na disk. Tyto přípustné podklady také mohou nést stejné označení. Již z toho důvodu nemůže spis představovat dostatečnou oporu pro skutkový základ věci. Není jasné, z jakého zdroje ten který důkaz plyne.
72. Pokud by se soud zaměřil na e-maily, u kterých odesílatelem nebo adresátem byl někdo ze společnosti *TESCO SW*, údaje v e-mailovém kalendáři těchto osob či soubory nalezené na jejich počítačích, v samotném rozhodnutí Úřadu o vině ze dne 7. 12. 2020 jde o cca 60 podkladů, z nichž Úřad – bez bližší identifikace původu těchto podkladů – dovozuje nějaké skutečnosti vůči dané společnosti a dalším žalobcům. Až ze správního spisu lze dovodit, že *více než polovina* z toho jsou podklady s ručním označením e-mailové schránky na doméně @tescosm.cz (u několika dalších podkladů pak toto určení chybí, ač se z rozhodnutí nabízí, že zdrojem byly podklady zajištěné u společnosti *TESCO SW*; viz předcházející bod). Pokud by u nich soud

dovozoval – byť to může činit pouze hypoteticky –, že jejich zdrojem je disk, byly by nepřijatelné.

73. Podobně by se dalo shrnout i rozhodnutí předsedy Úřadu o vině, který po skutkové stránce na přezkoumávané rozhodnutí Úřadu o vině navázal a odkazuje na něj (viz bod 175 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině). Od str. 15 do str. 36 pak nabízí stručnější rekapitulaci obsahu zajištěných e-mailů a dalších elektronických podkladů. Odkazuje přitom na minimálně 12 kopií podkladů označených ručně napsanou e-mailovou schránkou na doméně @tescosm.cz (k tomu opět odkazuje na několik podkladů, jejichž zdroj měl být u společnosti *TESCO SW*, které nejsou označeny). Opět lze u nich – stále pouze hypoteticky – dovozovat, že jejich zdrojem mohl být disk, což by vedlo k jejich nepřijatelnosti.
74. I pokud by tedy soud přistoupil na hypotézu, že podklady označené ručně napsanou e-mailovou schránkou @tescosm.cz pochází z disku, pak je třeba vyzdvihnout, že jde nepochybně o podklady, které jsou pro rozhodnutí o vině důležité. Stručně řečeno mají spolu s dalšími důkazy prokazovat, že si společnost *TESCO SW* a další žalobci posílali dokumenty a informace s cílem ovlivnit veřejnou zakázku ve svůj prospěch. Jak shrnul předseda Úřadu, z důkazů (včetně těch z disku) podle něj plyne, že žalobci „své nezávislé chování v soutěži nahradili praktickou kooperací vedoucí k zamýšlenému cíli podání společné vítězné nabídky v jedné veřejné zakázce, na jejímž plnění se měli všichni podílet tak, jak bylo postupně rozděleno/sjednáno.“ (bod 174 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině). Aniž by soud zacházel do hlubších detailů, tak uzavírá, že pokud by z rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí předsedy Úřadu o vině „umazal“ veškeré důkazy, které mohly plynout z disku, tak by rozhodnutí o vině podle všeho nemohlo obstát.
75. Soud ovšem nezachází do hlubších detailů, protože výše uvedené zmiňuje pro příklad možných úvah, že by obě rozhodnutí Úřadu o vině trpěla vadami, i pokud by podklady ve spise označené ručně napsanou doménou @tescosm.cz opravdu pocházely z disku. To však není jisté. Pokud disk nebyl součástí správního spisu, lze to jen stěží přezkoumat a ověřit. Některé podklady nemají ve spise označení svého původu (viz bod 70 výše). Ze samotných rozhodnutí pak zdroje jednotlivých důkazů neplynou. A není z nich nade vše pochybnost jasně, odkud vlastně plynou. *Zejména tedy není jasné, zda na ně (ne)dopadá vada nepřijatelnosti důkazů plynoucích z disku. To má svůj následek – soud nyní nemůže při přezkumu napadených rozhodnutí dojít k závěru, že skutkový stav, který Úřad a jeho předseda vzal za základ napadeného rozhodnutí, má přijatelnou oporu ve spisu.*
76. Předseda Úřadu sice ve svém rozhodnutí o vině demonstruje svou nezpochybněnou důvěru v podklady předané policií Úřadu, pokud uvádí, že „namátkou ověřil, že například na l.č. 298 a 299 správního spisu (...) se nachází identický email zajištěný jak z emailové schránky společnosti [TESCO SW] (kde byla napadena pravost), tak i z emailové schránky společnosti [Aricoma Systems]. Tyto emaily jsou zcela shodné.“ (bod 233 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině; označení společností pro přehlednost upravil soud). Žádné další ověřování, zda skutečnosti plynoucí z podkladů dotčených potenciální nepřijatelností kvůli jejich původu z disku, ovšem podle všeho neprováděl. Tento jediný případ kontroly nemůže výše popsané problémy napravit a vyvrátit (nemluvě o tom, že se ještě v dalším řízení mohou stát problematickými i podklady zajištěné u společnosti *Aricoma Systems* – viz body 86 až 90 níže). Jak trefně namítá společnost *TESCO SW*, předseda Úřadu neuvádí, které další konkrétní důkazy by mohly nezákonné důkazy z důkazu nahradit.
77. Soud tedy shrnuje, že z rozhodnutí předsedy Úřadu i rozhodnutí Úřadu o vině není jasné, zda jejich skutkové závěry stojí na přijatelných důkazech.

Náprava dopadů použití nepřijatelných důkazů si vyžaduje další rozsáhlé dokazování

78. Výše popsané vady se dají napravit. Možnou cestu jejich nápravy ukázal olomoucký krajský soud. Ten na návrhy obžaloby a z vlastní iniciativy doplnil dokazování (viz body 35 až 37 výše). Využil data ke znaleckému posudku znalce RNDr. Klímy, který byl součástí trestního spisu, a na kterých

byly e-maily do 2. 5. 2011. Obžaloba olomouckému krajskému soudu doložila e-maily zajištěné „doprotívky“. Doplnila ještě e-maily k červnu 2014 z dat zajištěných znalcem. Podařilo se mu tedy „oddělit zrno od plev“ a e-mailovou komunikaci až na pár výjimek zrekonstruovat.

79. V tomto soudním řízení správním jsou ovšem možnosti nápravy omezenější. Soud zvažoval, zda nepřistoupit k podobné snaze jako olomoucký krajský soud. Je však v jiné situaci, protože jeho úkolem je přezkum rozhodnutí Úřadu o vině. Nemá ve spisu podklady, jaké měl k dispozici olomoucký krajský soud. Jak soud výše vysvětlil, neví, kterých všech podkladů ve správním spise se týká vada jejich chybného pořízení. A Úřad – ani v reakci na trestní rozsudek – nevyvinul podobnou aktivitu jako obžaloba před olomouckým krajským soudem. Kromě toho by s ohledem na kvantitu sporných e-mailů a dalších elektronických podkladů již mohlo jít o dokazování, při kterém by soud vybočoval ze své přezkumné role vůči postupu a rozhodování Úřadu, jehož činnost by tím nahrazoval (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 632).
80. Přílehlavou argumentací vznesla v té souvislosti společnost *TESCO SW*. Namítá, že pokud se v trestním řízení podařilo e-mailovou komunikaci znovu zajistit, jde o jiné důkazy, získané a provedené až v řízení před olomouckým krajským soudem. Nejsou totožné s důkazy, které byly a jsou součástí správního spisu. Nemohou tedy zhojit vady vzniklé v řízení před Úřadem.
81. Předseda Úřadu ve vyjádření k trestnímu rozsudku uvedl, že také provedl porovnání e-mailů zachycených na disku s jejich adresátem či odesílatelem tzv. „doprotívky“. K tomu je třeba nejdříve uvést, že pro absenci disku ve spisu nemohl přesně vědět, o které e-maily či jiné podklady má jít (mohlo jít o podklady, které neměly označení doménou e-mailové schránky, odkud je policie pořídila). Ze samotného rozhodnutí předsedy Úřadu o vině pak plyne, že tuto kontrolu provedl u jediného e-mailu (viz bod 76 výše). A spis poté neobsahuje o podobné kontrole žádnou další stopu.
82. Ve vyjádření k trestnímu rozsudku ještě předseda Úřadu odkazuje na bod 228 svého rozhodnutí. Z něj ovšem také jednoznačně neplyne, že by kontrolu e-mailů „doprotívky“ provedl. Jen povšechně konstatuje, že „elektronická komunikace (...) na uvedeném disku odpovídá ostatním elektronickým důkazům a jejich datům zajištěným u jiných účastníků řízení i ostatním důkazům zajištěným na jiných discích u společnosti [*TESCO SW*] (kde postup PČR odpovídá všem vyžadovaným standardům a kde takto zajištěná data nebyla zpochybněna) a tvoří spolu konzistentní řetězec nepřímých důkazů.“ Spis pro tato tvrzení ovšem nenabízí adekvátní podklad. Aby tento závěr předsedy Úřadu mohl být nápravou nepřípustnosti dat z disku, musel by Úřad jít mnohem hlouběji. Ke každému nepřípustnému e-mailu či jinému elektronickému podkladu pocházejícímu z disku by musel doložit přípustný zdroj téhož důkazního prostředku, jako to učinila obžaloba ve věci před olomouckým krajským soudem.
83. V bodě 228 svého rozhodnutí ještě Úřad dodává, že „[v]ýše uvedená data z poštovního klienta je rovněž nutno dát do souvislosti s dalšími elektronickými daty, jako například nalezenými soubory typu .doc apod., kde správní orgán namátkou ověřil, že policejní orgán nejprve zadokumentoval datum poslední změny konkrétního dokumentu (například 8. 7. 2011) a následně tento vytisknul. Pokud by došlo k narušení integrity dat, údaj o této změně by byl systémem zaznamenán v oddílu ‚poslední změna‘, a to například ke dni ‚exportu dat‘. Údaje o ‚poslední změně‘ zajištěných souborů tak dokládají, že postup policejního orgánu integrity elektronických dat neporušil, ba naopak ji policejní orgán tímto postupem zdokumentoval.“ (označení společnosti pro přehlednost upravil soud). Úřad se tu opět nesprávně zaměřuje na nutnost prokázat narušení integrity dat. Navíc zde odkazuje na dokument označený doménou *@tescosm.cz*, což vyvolává nejasnosti o jeho přípustnosti (viz body 70 až 75 výše).
84. Za účelem nápravy popsaných vad se tedy soud rozhodl, že je třeba zrušit rozhodnutí předsedy Úřadu i jím přezkoumávané rozhodnutí Úřadu o vině (výrok II. tohoto rozsudku). V dalším řízení se tím otevře náležitý procesní prostor doprovázený všemi nutnými zárukami, ve kterém by

se Úřad mohl o nápravu pokusit. Jeho povinností bude rozptýlit veškeré výše popsané nejasnosti a pochybnosti. A účinně „oddělit zrna od plev“, jak se stalo před olomouckým krajským soudem.

85. Úřad se samozřejmě bude moci vydat různými důkazními cestami. Všechny však musí vést k jedinému možnému cíli – že skutkový základ věci, který poté Úřad bude právně hodnotit, bude stát na přípustných důkazech. Nejprve tedy Úřad bude třeba určit, kterých všech e-mailů a dalších elektronických podkladů se týká nebo může týkat vada nepřipustnosti plynoucí z chybného zajišťování dat na disk (nabízí se, aby si disk vyžádal). Následně bude třeba, aby je pečlivě zrekonstruoval z jiných přípustných důkazních zdrojů. Musí být alespoň ze spisu jasné, odkud ten který důkaz s možnou „nákazou“ z disku nyní pochází. Buď může každý z nich přehledně doložit „doprotivky“. Nebo si může z trestního spisu – za splnění všech nutných procesních záruk žalobců – vyžádat další podklady, na jejichž základě proběhla rekonstrukce všech původně nepřipustných elektronických podkladů před olomouckým krajským soudem. Jde o možné příklady dalšího postupu Úřadu. Hlavním je výše zmíněný cíl, aby případné nové rozhodnutí Úřadu stálo na přípustných důkazech.

V dalším řízení se bude Úřad muset náležitě vypořádat i s druhým posudkem znalce Ing. Fialy, který mu předložila společnost Aricoma Systems

86. Společnost *Aricoma Systems* v rozkladovém řízení předložila posudek znalce Ing. Fialy ze dne 3. 8. 2021, který se týkal prohlídek v jejich prostorách a tam zajištěných počítačových stop. Předseda Úřadu ho označil za nadbytečný a neprovedl ho k důkazu. Opět uvedl, že z něj neplyne prokázaná manipulace se zajištěnými daty, ač také tento posudek dochází k závěru, že nelze ověřit jejich autenticitu a integritu.
87. Navíc předseda Úřadu tomuto znaleckému posudku vytýká, že „i kdyby byly obecně dodrženy všechny metody, postupy a doporučení pro zajišťování počítačových stop, stejně by existovaly hypotetické možnosti (potvrzené znaleckým posudkem), které by dokázaly zpochybňovat autenticitu a integritu takto zajištěných dat, a to poukazováním na zcela nepravděpodobné a umělé scénáře (...). Takto předestřená argumentace by se stala univerzálně použitelnou, přičemž obdobné použití těchto ničím nepodložených hypotetických scénářů již správní soudy ve své praxi odmítly (viz například odkazovaný rozsudek KS ze dne 25. 6. 2020, č. j. 62 Af 26/2019-213).“ Dodává, že o autenticitě a integritě dat nemá pochybnosti, které by vznikly, jen pokud by žalobci „namísto ‚doložení teoretického konstruktů‘ předložili ‚originál‘ pozmeněné komunikace či jiné důkazy svědčící o manipulaci s důkazními prostředky.“ (body 236 a 237 rozhodnutí předsedy Úřadu o vině).
88. Tento postoj Úřadu ovšem vychází ze stejných chybných východisek, jako tomu bylo v souvislosti s prvním posudkem znalce Ing. Fialy, který se týká prohlídky u společnosti *TESCO SW*. Není třeba prokazovat manipulaci s důkazy. Kromě toho předseda Úřadu pochybil, pokud na jedné straně odmítl z tohoto důkazu vycházet, ale současně se mu věnoval věcně. Důvody, proč Úřad tento posudek nepřijal, proto neobstojí.
89. V dalším řízení se proto bude muset Úřad zaměřit i na druhý posudek Ing. Fialy a vypořádat se s ním. Bude muset posoudit, zda i data zajištěná při prohlídkách u společnosti *Aricoma Systems* netrpí vadou jejich nepřipustnosti.
90. Tuto otázku musí jako první zodpovědět Úřad. Soud by ho nahrazoval a vybočil ze své přezkumné role, pokud by to už nyní učinil za něj. Nemůže proto ani předjímat, jak má Úřad tuto otázku posoudit. Úřad si samozřejmě za účelem jejího posouzení může opatřit další důkazní prostředky. Ke všem relevantním podkladům pak ještě musí dostat možnost se vyjádřit účastníci řízení. Při zohlednění jejich vyjádření následně Úřad bude o tomto aspektu věci moci rozhodnout a svůj pohled odůvodnit. Až tento jeho výsledný závěr (pokud by se věc opět vrátila k soudu) by mohl být předmětem soudního přezkumu.

Po zrušení rozhodnutí o vině soud musel zrušit i rozhodnutí o pokutách

91. Výrok o vině podmiňuje výrok o trestu. Pokud tedy soud dospěl k závěru o nutnosti zrušit rozhodnutí o vině, pak vznikl důvod zrušit i rozhodnutí o pokutách. Nejvyšší správní soud dlouhodobě rozhoduje, že „je-li (...) zrušen, byť i jen zčásti, výrok o vině přestupkem, je třeba zrušit vždy zároveň celý výrok o druhu a výměry sankce, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu z 3. 7. 2008, č. j. 7 As 4/2008-85). Je-li tedy důvodnou žaloba do výroku o vině, pak je nutné zrušit i výrok o uloženém trestu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 As 175/2018-36, bod 14).
92. Soud proto kromě rozhodnutí o vině zrušil bez dalšího i rozhodnutí předsedy Úřadu o pokutách. Z důvodu procesní hospodárnosti zrušil i rozhodnutí vydané v prvním stupni ze dne 17. 1. 2022 (výrok III. rozsudku).
93. Pro úplnost soud doplňuje, že použil tzv. dobrodiní souvislosti (*beneficium cohaesionis*) a zrušil rozhodnutí o vině i pokutách jako celky, byť všichni žalobci v původní žalobě nevznášeli žalobní body odpovídající výsledným důvodům zrušení napadených rozhodnutí (společnosti *Asseco* a *FPO s.r.o.* se tématu nepřipustnosti důkazů v žalobě nedotkly, společnost *Asseco* se na něj zaměřila až ve svých následných podáních). I jim totiž prospívá důvod zrušení obou rozhodnutí, který je pro všechny žalobce společný. Nejde o důvody, které by bylo třeba u každého ze žalobců zkoumat individuálně (srov. Šámal, P. a kol. *Trestní řád II. § 157 až 314s.* Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3105–3108). Ostatně, jde-li v meritu věci o to, že žalobci měli jednat ve vzájemně shodě, pak se chybějící jasná opora ve spise o jejich komunikaci musí nutně týkat všech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2018, č. j. 5 As 100/2018-34, bod 13).

VIII. Závěr a náklady řízení

94. Soud shledal žaloby důvodnými. Skutkový stav, na kterém stojí rozhodnutí o vině, totiž nemá náležitou a přípustnou oporu ve spisu. Vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního]. Stejnou vadou trpělo i rozhodnutí Úřadu o vině vydané na prvním stupni ze dne 7. 12. 2020. Soud ho proto zrušil také (§ 78 odst. 3 soudního řádu správního). Soud také zrušil obě rozhodnutí Úřadu o pokutách, protože závisela na rozhodnutích o vině. Úřad váže závazný právní názor plynoucí z tohoto rozsudku.
95. V dalším řízení bude prvním úkolem Úřadu napravit důkazní vady plynoucí z nepřipustnosti dat na disku. Bude je muset zrekonstruovat z jiných přípustných zdrojů. Kromě toho bude jeho úkolem se nově vypořádat se znaleckým posudkem Ing. Fialy, jenž předložila společnost *Aricoma Systems* ve vztahu k elektronickým datům, které policie zajistila u ní. To samozřejmě může mít dopad i na jeho první úkol a možnost rekonstrukce dat z disku. Až poté, co bude zjištěný skutkový stav plynout z přípustných důkazů, bude možné, aby ho Úřad právně posoudil.
96. Společnost *MERIT GROUP* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem IV. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 39.912 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 7.000 Kč za dvě žaloby a jeden úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku. Dále se skládá z částky 24.800 za osm úkonů právní služby jejího zástupce spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], pěti podáních ve věci (dvě žaloby, triplika k vyjádření žalovaného a doplnění žaloby ve věci rozhodnutí o vině, a replika k vyjádření žalovaného ve věci rozhodnutí o pokutách) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a jednoho nahlížení do spisu [§ 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu; k tomu viz nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 3906/17, a ze dne 16. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 4012/18]. K tomu je třeba připočítat paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4

advokátního tarifu] za osm úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 2.400 Kč. A v neposlední řadě DPH, jejímž je zástupce žalobce plátcem, ve výši 5.712 Kč. Celkově tedy 39.912 Kč.

97. Společnost *Aricoma Systems* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem V. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 30.684 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 6.000 Kč za dvě žaloby. Společnost *Aricoma Systems* zaplatila soudní poplatek i za *neúspěšný* návrh na přiznání odkladného účinku, který jí proto soud coby součást náhrady nákladů řízení nepřiznal. Dále se přiznaná náhrada nákladů řízení skládá z částky 18.600 za šest úkonů právní služby jejího zástupce spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], a čtyřech podáních ve věci (dvě žaloby, replika k vyjádření žalovaného a vyjádření k trestnímu rozsudku) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. K tomu je třeba připočítat paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] za šest úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 1.800 Kč. A v neposlední řadě DPH, jejímž je zástupce žalobce plátcem, ve výši 4.284 Kč. Celkově tedy 30.684 Kč.
98. Společnost *Asseco* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem VI. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 48.140 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 7.000 Kč za dvě žaloby a jeden úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku. Dále se skládá z částky 31.000 za 10 úkonů právní služby jejího zástupce spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], pěti podáních ve věci (dvě žaloby, replika k vyjádření žalovaného, vyjádření k trestnímu rozsudku a replika na vyjádření žalovaného k trestnímu rozsudku) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a třech nahlíženích do spisu [§ 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu; k tomu viz nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 3906/17, a ze dne 16. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 4012/18]. K tomu je třeba připočítat paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] za osm úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 3.000 Kč. A v neposlední řadě DPH, jejímž je plátcem advokátní kancelář, v níž je zástupce společnosti *Asseco* společníkem, ve výši 7.140 Kč. Celkově tedy 48.140 Kč.
99. Společnost *ICZ* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem VII. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 56.368 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 7.000 Kč za dvě žaloby a jeden úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku. Dále se skládá z částky 37.200 za 12 úkonů právní služby její zástupkyně spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], pěti podáních ve věci (dvě žaloby, replika k vyjádření žalovaného ve věci rozhodnutí o vině, vyjádření k trestnímu rozsudku a replika na vyjádření žalovaného ve věci rozhodnutí o pokutách) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a pěti nahlíženích do spisu [§ 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu; k tomu viz nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 3906/17, a ze dne 16. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 4012/18]. K tomu je třeba připočítat paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] za osm úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 3.600 Kč. A v neposlední řadě DPH, jejímž je zástupkyně žalobce plátkyní, ve výši 8.568 Kč. Celkově tedy 56.368 Kč.
100. Společnost *FPO s.r.o.* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem VIII. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 23.000 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 6.000 Kč za dvě žaloby. Dále se přiznaná náhrada nákladů řízení skládá z částky 15.500 za pět

úkonů právní služby jejího zástupce spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], a třech podáních ve věci (dvě žaloby a vyjádření k trestnímu rozsudku) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. K tomu je třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] za pět úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 1.500 Kč. Celkově tedy 23.000 Kč. Zástupce společnosti FPO s.r.o. nedoložil, že by byl plátcem DPH.

101. Společnost *TESCO SW* měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem IX. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 38.912 Kč. Tato částka se skládá nejprve ze soudních poplatků ve výši 6.000 Kč za dvě žaloby. Dále se skládá z částky 24.800 za osm úkonů právní služby jejího zástupce spočívajících ve dvou přípravách a převzetích věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], a šesti podáních ve věci (dvě žaloby, replika k vyjádření žalovaného ve věci rozhodnutí o vině, triplika k duplice žalovaného ve věci rozhodnutí o vině, vyjádření k trestnímu rozsudku a replika na vyjádření žalovaného k trestnímu rozsudku) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. K tomu je třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] za osm úkonů právní služby po 300 Kč, tj. 2.400 Kč. A v neposlední řadě DPH, jejímž je plátcem advokátní kancelář, v níž je zástupce společnosti *TESCO SW* společníkem, ve výši 5.712 Kč. Celkově tedy 38.912 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. února 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu